

2013. június 12. Rábaközi Magazin cikke a 67 éve házas Vendel házaspárral

10. 2013. június 12.

RÁBAKÖZI MAGAZIN

Szeretet és türelem a hosszú házasság titka

Ica néni és Gyula bácsi gyermekkori ismeretségének életre szóló frigy lett a következménye. Az alkalmazkodóképes feleségnek mindig imponált párja szép beszéde, aki az „átkosban” még az elvtársakat is lehurcolta.

Vendel Gyula és felesége, Ica néni

TÉT Tét legidősebb házaspárja, Vendel Gyula és felesége, Ica néni 67 éve házasok. Könnyen egymásra találtak, hiszen mindketten a Sümegi kistérségből származnak, és a szentimentális elemi iskolába jártak. Az ószegi Gyula bácsi eleinte Arankának csapta a szelet, de komoly szándékával mégsem őt kereste meg, hanem a főszegen élő fiatal lány kezét kérte meg.

A 94 éves nyugdíjas a parasztcsalád hetedik gyermekeként látta meg a napvilágot. Tejipari végzettségét a csermajori szakiskolában szerezte meg. – A Horthy-rendszerről sok rosszat hallatni, de olyan volt az élet, hogy én csak jót tudok mondani. A mezőgazdasági tevékenységnek köszönhetően hússal és egyéb ennivalóval bőven elláttak bennünket – mesélte az idős úr. A szakma akkoriban vált igazi iparrá, és gyakorlati ismeretekre a tanulók valamelyik működő tej-

üzemben tettek szert. Miután befejezte az iskolát, csak idő kérdése volt, hogy besorozzák. A regruta a Vendel család negyedik katonájaként kapta meg a behívóját, s mivel ezt a honvédelmi miniszternek is jelezte, pótszázadával nem vittek ki a szovjet frontra. Leszerelése után nem volt könnyű munkát találni, de szerencsére a Somogy megyei Tabon folytathatta szakmáját.

Gyula bácsi szerint a kiművelt fejön magában nem elég, mert az ember gyakran kerülhet olyan szorult helyzetbe, amikor a problémát azonnal meg kell oldania. Igaz, hogy dolgozó évei alatt többször áthelyezték, de a tejiparon belüli ténykedését egyetlen munkahelynek tekinti.

A 90 éves Ica néni a négy polgári befejezése után szüleinek segített: egyedüli leányként vett részt a jól működő kisparaszti gazdaságban. A fiatalok 1946 decemberében ki-

mondták a boldogító igent. Közös életüket a Tolna megyei Bonyhád mellett kezdték meg. A férj a bátaszéki központú, aparthanti sajtüzemben dolgozott, ahol annak idején életképes mezőgazdasági termelés folyt. Riportalanynak szerint olyan rendben mentek a dolgok, hogy a bonyhádi tehén, mint tenyésztő fajta, a holsteint frízzelel vetekedett. A sokféle tevékenységhez értő üzemező a nyolc feldolgozóhellyel működő szövetkezetnél 1949-ig dolgozott. A szakembert a kormánybiztos megjelenése után cégen belül, Kölesdre helyezték át. Fél év múlva megpróbálták a feleség lakóhelyéhez közelebb kerül-
ni, de ez a kezdeményezés csak félig-meddig sikerült: az

1979-es nyugdíjba vonulásáig különböző posztokban itt dolgozott. A győri tejüzem volt főművezetője disznótartrásra adta a fejét. A házaspárnak a hatalmas állomány és a kétértelmű ellő anyakocák nagyon sok tennivalót adtak.

Gyula bácsi a tevékeny életet nagyon fontosnak tartja, ezért nevetve mesélte: a téti határban nem találni olyan részt, ahol ne kapáltak volna. Párjával jól ismerik egymást, ezért a hosszú évek alatt sem vagdostak egymás fejéhez semmi rosszat.

Ica néni az interjúban lényegesen kevesebbet beszélt, de kettejük között ez a fajta „munkamegosztás” a hosszú együtt töltött évek alatt is a béke és a boldogság jele volt. A

Egyszer volt, hol nem volt...

asszony Kölesden maradt kisgyermekével, a férfi pedig Sárvárra került, ahol több tejüzem termelési és pénzügyi vonalának ellenőrzését bízták rá. A családfő mire 650 forintból (akkoriban nagy pénz volt!) rendbe rakott egy kétszobás, komfortos sárvári lakást, megtudták, hogy Tetre irányítják. Gyula bácsi a harminchárom dolgozót foglalkoztató tejüzem vezetője lett. A cég 1971-es megszűnésékor mindenkit átvettek a győri munkahelyre, ahol beszélgetőpartnerünk gyártásvezetői beosztást kapott, s egészen

90 esztendősen hölgy megosztotta a tévézőkkel hosszú házasságuk titkát, melyek szerint a szeretet és a megértés, mert ha valaki kapni akar, annak először adnia kell! – Szeretem a papát, és szeretni fogom halálomig – hangzott a szívből jövő vallomás. Férjének az interjú alatt most először elakadt a szava, hisz ennél szebben és egyszerűbben ő sem tudott fogalmazni, majd miután felocsúdott, riport-
rünkhez fordult: – Jöjjön el máskor is, mert hamar pontot tettünk a történetek végére, és még lenne mit mondani.

